

Folkrörelsen Nej till EU:s strategidokument

antaget på 14:e kongressen 24-25 april 2010 i Borås

Folkstyre i stället för supermakt - Sverige ut ur EU

Folkrörelsen Nej till EU arbetade aktivt för att Sverige inte skulle bli medlem i Europeiska Unionen. Redan inför folkomröstningen 1994 varnade vi för utvecklingen mot ett Europas Förenade Stater. Steg för steg går EU mot en federation. Lissabonfördraget konstituerar denna form av statsbildning. EU ska bli en supermakt på den globala arenan i likhet med USA.

Införandet av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) har medfört att den ekonomiska politiken har likriktats och EU fått mer ekonomisk makt över medlemsstaterna. Följden har blivit ökad arbetslöshet, försämrade välfärd, försämrade miljö och urholkad konsumentssäkerhet.

EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik har successivt förstärkts och i princip har beslut tagits om gemensamt försvar. Stater som utsätts för väpnat angrepp ska bistås av de andra länderna med alla till buds stående militära och andra medel. Unionen och dess medlemsstater ska handla i en anda av solidaritet om en medlemsstat är föremål för en terroristattacker eller en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. I sådana fall ska alla instrument, inklusive militära, som står till unionens förfogande mobiliseras.

Flyktingpolitiken har blivit allt mer restriktiv och inhuman. En mur har byggts upp runt unionen mot omvärlden. Kontrollerna vid EU:s inre gränser har i praktiken försvunnit, vilket har medfört ökad insmuggling av sprit, tobak och narkotika samt sk traficking (handel med kvinnor).

Demokratin har urholkats. En stor del av de beslut som tidigare fattades i nationella parlament fattas nu i slutna och icke folkvalda organ inom EU. Denna urvattning av demokrati fortsätter. Dels genom att vetorätten avskaffas på nästan alla områden. Dels ändras röstfördelningen inom EU så att större länder får mer att säga till om på de små ländernas bekostnad. Dels genom att nya områden blivit föremål för överstatligt beslutsfattande.

Medlemskapet i EU innebär således idag något helt annat än det vi folkomröstade om 1994. Lissabonfördraget klargör denna utveckling av unionen i riktning mot en allt mer centraliserad, byråkratiserad och odemokratisk EU-stat.

Folkrörelsen Nej till EU anser mot denna bakgrund att Sverige ska lämna Europeiska Unionen.

Nej till EU

Med Lissabonfördraget upphör EU att vara ett mellanstatligt projekt och EU blir en egen juridisk enhet. Med avskaffad vetorätt har de stora EU-länderna Tyskland, Frankrike, Storbritannien och Italien med hjälp av Spanien och Polen fått den yttersta makten medans de mindre länderna helt marginaliserats.

Lagstiftning inom EU sköts i huvudsak av EU-kommissionen, ministerråd och EU-parlament. EU-domstolen har utvecklats till en kombinerad högsta domstol och författningsdomstol som har företräde framför medlemsländernas grundlagar.

EU har från första början haft som mål att blir ett överstatligt projekt utan folklig förankring.

Folkrörelsen Nej till EU är motståndare till en sådan överstatlig organisering och förespråkar istället ett jämlikt samarbete mellan självständiga stater både i Europa och med länder i andra världsdelar.

Nej till EMU

Folkrörelsen Nej till EU deltog i kampanjen mot EMU år 2003. Det blev ett rungande nej till ett svenskt medlemskap. Nu gäller det att folkets vilja respekteras och att vi inte bakvägen tvingas bli medlem genom ett accepterande av Lissabonfördraget. I denna slås fast att euron är unionens valuta.

Sverige har inte som Danmark och Storbritannien rättsligt undantag från EMU. Det är viktigt att vi kräver ett permanent undantag för att säkerställa svenska folkets nej till euron. Detta undantag bör vara av brittisk modell, vilket ger större ekonomisk-politisk handlingsfrihet än det danska.

Folkomröstningen gällde EMU:s tredje steg, d v s valutaunionen. Sverige deltar i de två första stegen, d v s fri rörlighet för kapitalet, politiskt oberoende riksbank samt viss samordning av den ekonomiska politiken (konvergenskraven). Vi anser att Sverige inte ska vara med i EMU över huvud taget eftersom det inskränker vårt självbestämmande gällande den ekonomiska politiken.

Under den ekonomiska krisen har det visat sig att EMU-området inte utgör ett optimalt valutaområde. De mindre randstaterna i valutaområdets ytterområde underkastas den ränta som sätts för att passa de stora ekonomierna. Vid överhettning i de mindre ekonomierna kan man inte på nationell basis höja räntan för att dämpa kostnadsutveckling och inflationsspiralen. Vid finanskrisen kan de mindre ekonomierna inte använda räntan för att stimulera investeringar och ekonomin. Värdet på den nationella valutan kan inte justeras utan det mindre landet sitter fast i ett ekonomiskt järngrepp och tvingas till nedskärningar och lönesänkningar.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att riksdag och regering agerar för att Sverige ska få ett permanent undantag från deltagande i EMU.

Återupprätta neutralitetspolitiken

Redan före folkomröstningen 1994 påpekade EU-kommissionen för de svenska förhandlarna att Maastrichtfördraget innehöll fyra områden som strider mot de krav folkrätten ställer på en neutral stat nämligen:

1. deltagande i framtida försvar
2. gemensam ekonomisk sanktionspolitik
3. gemensam försörjningsregim vad gäller kol och stål
4. gemensam försörjningsregim vad gäller klyvbara material.

Dessa var viktiga skäl att säga nej till EU redan då. Men EU-anhängarna garanterade att Sverige skulle kunna behålla neutraliteten trots EU-medlemskap. Idag är doktrinen om neutralitet förpassad till historien. Nu talas enbart om alliansfriheten och då bara om militär alliansfrihet.

Lissabonfördraget förstärker det militära samarbetet inom unionen. Försvarspolitikerna ska leda till ett gemensamt försvar och vissa stater ska kunna gå före i denna utveckling.

EU ska också kunna bekämpa terrorism med militära medel utanför unionens gränser. Inte nog med att EU blir en försvarsallians, den ska också bli en union som inte drar sig för att skicka stridande trupp till att ”bekämpa terrorism” i andra delar av världen.

Sverige ingår i ett vapensamarbete inom EU med förpliktelser att förse andra länder med vapen oavsett om de befinner sig i väpnad konflikt eller ej. Det är en form av militär allians. Sverige dras allt djupare in i EU:s utrikes- och säkerhetspolitiska samarbete.

Samarbetet mellan Nato och EU har utvecklats och består av dels politiska samarbetsformer samt gemensamt deltagande i militära operationer. Det sker ett ihopväxande mellan EU och Nato, bl.a. manifesterat i uppbyggnad av representation i varandras militära staber och EU har möjlighet att använda Natos militära styrkor. EU tar ett allt större ansvar för medlemsländernas deltagande i Nato-operationer, inte minst vad gäller kriget i Afghanistan. Detta samarbete är ett uttryck för en strategisk allians mellan USA och EU. Under tal om fredsfrämjande åtgärder och konflikthantering arbetar denna allians för att säkra inflytande över marknader, råvaror och energi i världen.

EU:s ökande samarbete med Nato har utnyttjats för att i praktiken smygansluta Sverige till Nato. Folkrörelsen Nej till EU tar avstånd från detta.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att riksdag och regering värnar den militära alliansfriheten. Vi kräver att den svenska neutralitetspolitiken återupprättar den svenska neutralitetspolitiken genom både politisk och militär alliansfrihet.

Solidaritet med utvecklingsländerna

Det storskaliga jordbruket och de stora livsmedelsbolagen inom EU subventioneras kraftigt, vilket medför att jordbruksprodukter kan säljas till underpriser på världsmarknaden. Denna systematiska dumpning av priserna slår ut lokal produktion och ruinerar småbönder i såväl de fattiga som de rika länderna. Genom tullar som ökar med graden av bearbetning, s k. eskalerande tullar, hindras många fattiga länder förädla sina råvaror och ta kontrollen över hela produktionskedjan. Vid överskott på jordbruksprodukter använder EU ofta speciella exportsubventioner för att dumpa bort de egna överskotten. I utvecklingsländerna bidrar detta till ökad fattigdom och undernäring/underutveckling. Även EU:s höga handelstullar mot omvärlden, krav på patentregler och kapitalliberaliseringar snedfördelar jordens resurser till utvecklingsländernas nackdel.

EU är, i internationella organisationer som WTO och i bilaterala avtal, som t ex EPA, drivande för att påtvinga de fattiga länderna avregleringar och strukturrationaliseringar. Allt från sjukvård och utbildning till vattenförsörjning och kommunikationer, ska privatiseras och säljas ut till multinationella storföretag.

Sverige har länge varit bland de största biståndsgivarna inom EU men en anpassning till lägre EU-nivåer har börjat. Delar av biståndet förs också över till militärt bistånd. EU tar nu över större samordning av biståndet. I förhandlingar om handelsavtal använder EU biståndet som påtryckningsmedel.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att riksdag och regering aktivt agerar mot EU:s protektionistiska jordbruks- och handelspolitik.

Humanare flyktingpolitik

Asyl- och flyktingpolitiken inom EU handlar i första hand om gränskontroll vid den gemensamma yttre gränsen. Den restriktiva flyktingpolitiken med bland annat visum- och transportörkrav gör det allt svårare för asylsökande att komma in i EU. Alla som passerar de yttre gränserna registreras bland annat i databasen Schengen Information System (SIS). Inskränkningar i asylrätten bryter mot FN:s flyktingkonventionen och äventyrar rättssäkerheten för de asylsökande.

EU förbereder dessutom en gemensam invandrar- och flyktingpolitik med förslag om att övergå från minimi- till maximiregler enligt Lissabonfördraget.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag verkar för att enskilda medlemsländer får rätt att föra en human och generös flyktingpolitik.

Värna medborgliga fri- och rättigheter

S k inrikes- och rättsliga frågor har blivit överstatliga. Redan finns ett embryo till en federal polisstyrka, Europol. Ett federalt juridiskt system bildas. Det finns också förslag på att inrätta en EU-åklagare och det finns en europeisk arresteringsorder. En svensk medborgare kan redan idag utlämnas till ett annat EU-land. I framtiden ska svenska medborgare även kunna utlämnas för handlingar som inte är straffbara i Sverige. Det är ett hot mot de medborgliga fri- och rättigheterna.

EU:s förbud mot fildelning innebär en kraftig inskränkning av friheten på nätet och omfattande kriminalisering av privatpersoner – vägra genomföra datalagringsdirektivet.

I EU:s deltagande i kriget mot terrorismen åsidosätts allt fler av mänskliga rättighetsprinciper. Genom datalagringsdirektivet tvingas mobiloperatörer att lagra teletrafik för att myndigheterna ska kunna granska den vid misstanke om terrorism. Genom Stockholmsprogrammet möjliggörs att all gränsbevaknings och polisinformation inom EU kopplas samman

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag verkar för att enskilda medlemsländer har rätt att föra en oberoende politik inom det inrikes- och rättsliga området.

Slå vakt om välfärden

Sedan EU-inträdet har avregleringar och privatiseringar satt den offentliga sektorn i Sverige under hård press. Detta har lett till försämrad service för det stora flertalet, sämre arbetsmiljö och särskilt kvinnorna har drabbats när de offentliga utgifterna skurits ned.

EU:s konkurrensregler och upphandlingsdirektiv driver fram en privatisering av offentlig verksamhet och avskaffande av statliga monopol som tillkommit av till exempel folkhälsoskäl.

I EU:s bindande riktlinjer för den ekonomiska politiken anmodas medlemsländerna att minska de offentliga utgifterna, sänka skatterna och att genomföra strukturella reformer av socialförsäkringarna och på arbetsmarknaden. EU:s så kallade stabilitetspakt sätter en tvångströja på den ekonomiska politiken och tvingar fram minskade offentliga utgifter och social nedrustning.

I Lissabonfördraget nämns inte orden ”allmän tjänst” en enda gång. Istället lanseras begreppet ”tjänster av allmänt ekonomiskt intresse”. Detta med syfte att låta privata företag i allt större utsträckning ta över allmänna välfärdstjänster. EU kan tvinga kommuner och landsting ska förvandlas till inköpsorganisationer. Verksamheten ska skötas av privata entreprenörer. Redan har stora samhällsliga monopol sålts ut som; Vin o sprit, Apoteket, Telia, Vårdcentraler och nu står järnvägstrafiken på tur.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag motsätter sig överstatligheten och i stället hävdar självbestämmanderätt för staten, landstingen och kommunerna vad gäller alla allmänna välfärdstjänster.

Värna de fackliga rättigheterna

Lissabonfördraget införlivade Lavaldomen med unionsrätten. Lavaldomen inskränker rätten till kollektivavtal, innebär lönedumpning, åsidosätter principen om lika lön för lika arbete. Domen begränsar demokratin, svenska lag ”Lex Brittanica i MBL, den fria förhandlingsrätten och föreningsrätten, konflikträtten och mänskliga fri- och rättigheter.

I flera EU-dokument betonas behovet av en mer flexibel arbetsmarknad. Lagar och avtal om arbetstider, anställningsskydd och andra arbetsvillkor ska upphävas eller i vart fall luckras upp. Den fria rörligheten för arbetskraft och tjänsteföretag riskerar att leda till dumpning av löner och villkor på den svenska arbetsmarknaden. Dessa risker ökar påtagligt i och med EU:s utvidgning med en rad relativt fattiga länder i Öst- och Centraleuropa.

Om konkurrensen från företag i EU:s låglöneländer släpps lös, utan att fackföreningarna har rätt att redan från första dagen begära och gå i konflikt för svenska kollektivavtal, kommer den svenska arbetsmarknadsmodellen snart att raseras.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag förbehåller sig rätten att själva bestämma vilka regler som ska gälla på den svenska arbetsmarknaden.

EU ett hinder för klimat och miljöarbete

I den intensiva EU-propagandan framställer EU sig som världsbäst på klimat. EU har stött USA som vägrar bindande överenskommelser om utsläppsminskningar. EU vägrar bidra till de verkliga kostnaderna för de fattiga ländernas klimatanpassning som orsakats av de rika länderna. Trots sin retorik fortsätter EU med massiv satsning på fossila bränslen och fortsatt kraftig utbyggnad av motorvägsnätet. Satsning på effektivisering, energibesparing eller planering för omställning till en hållbar energihushållning finns inte. EU:s utsläppsrätter har blivit ett totalt fiasko. EU har visat sig vara ett av de största hindren för ett verkligt klimatarbete.

FNEU kräver att regering och riksdag avvisar EU:s energi- och klimatpolitik till förmån för en självständig nationell politik

Stärk EU-motståndet

Folkrörelsen Nej till EU samlar EU-motståndare ur många politiska läger och människor med olika grunder för sitt EU-motstånd. Den överordnade uppgiften är att driva det politiska kravet att Sverige ska lämna EU.

Folkrörelsen Nej till EU är en antirasistisk, partipolitiskt obunden och självständig organisation med en egen plattform. Samtidigt medverkar vi till att skapa nätverk mellan självständiga organisationer för att samordna EU-motståndet.

Vi eftersträvar samarbete med andra organisationer och enskilda som delar vår syn på EU. Det gäller också organisationer och enskilda, som motsätter sig delar av EU:s utveckling, t ex EMU, militärt samarbete eller andra steg mot ökad integrering av Sverige i EU.

Vi ska fortsätta utveckla kontakterna med unionsmotståndare i andra länder för att utbyta erfarenheter och stödja varandra. Särskilt angeläget är samarbetet med unionsmotståndare i våra nordiska grannländer.

**Europa är större än EU - världen är större än Europa!
Sverige ut ur EU**